

ಹಸಿರು ಸಂಪುಟದ ಹರಿಕಾರ

■ ಉಮಾ ಅನಂತ್

ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸಿದ ನಾರಾಯಣ ರೆಡ್ಡಿ (ಸೆ.18,1935- ಜ.14,2019) ಸಂತನ ವಿವೇಕ ಹಾಗೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಒಳನೋಟ ಎರಡನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ್ದ ಮಾದರಿ ಕೃಷಿಕ. ನಾಡಿನ ಕೃಷಿ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಾಧನೆಯೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಹಸಿರು ಸಂಪುಟ.

ಸುಮಾರು 20 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾವು ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ-ರಾಸಾಯನಿಕ ಎಂಬ ಭೇದವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಊಟದ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದೆಲ್ಲ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಆಹಾರ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಇತ್ತು. ಸಾವಯವ ಹಾಗೂ ಸಾವಯವ ಅಲ್ಲದ ಆಹಾರದ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಅರಿವೂ ಜನರಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಳೆದ 15 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈಚೆಗೆ 'ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಆಹಾರ' ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಶಕ್ತಗೊಂಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆಹಾರ ಕಲಬೆರಕೆ, ಮಿತಿಮೀರುವಷ್ಟು ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕ, ರಸಗೊಬ್ಬರ ಬಳಸಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಇಳುವರಿ ಪಡೆಯುವುದೇ ಕೃಷಿಕರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಳಜಿಯಂತೂ ನಗಣ್ಯ.

ಆದರೆ ಈಗ ಜನರು ಕೂಡ ತಾವು ತಿನ್ನುವ ಪ್ರತಿ ಆಹಾರದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೂ ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ 'ಆರ್ಗಾನಿಕ್ ಮಂತ್ರ' ಜಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಾವಯವ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಆಹಾರ, ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳ ಬಳಕೆ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಜನ ಜಾಗೃತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಂದ ರೋಗಬಾಧೆ ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳಿಗೂ ಮುನ್ನ ಅರಿತು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಾವಯವ ಮಾದರಿಯಲ್ಲೇ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸಾಧಕ ಕೃಷಿಕ ಎಲ್. ನಾರಾಯಣ ರೆಡ್ಡಿ ಅವರ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಬೆಂಗಳೂರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜಿಲ್ಲೆ ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮರಳೇನಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ತನ್ನ ಕರ್ಮಭೂಮಿಯನ್ನಾಗಿಯೂ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈ 'ಕೃಷಿ ಸಂತ' ಜಪಾನಿನ ಕೃಷಿ ಸಾಧಕ ಮಸನವೋ ಫುಕುವೋಕಾ ಅವರ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಸರಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಿಂದಲೇ ರೈತರನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನಾರಾಯಣರೆಡ್ಡಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರ.

ನಾರಾಯಣರೆಡ್ಡಿ ಅವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಕೃಷಿಕರಾದವರು. ಕೃಷಿ ಬದುಕಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನ ಕುರಿ ಕಾಯುವ ಹುಡುಗನಾಗಿ, ಹೋಟೆಲ್ ಮಾಣಿಯಾಗಿ, ಲಾರಿ ಕ್ಲೀನರ್ ಆಗಿ, ಲಾರಿ ಕಂಪನಿಯ ಮಾನೇಜರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಮದುವೆಯ ಬಳಿಕ

ಕೃಷಿ ಬದುಕಿಗೆ ಆತುಕೊಂಡರು. ಕೃಷಿಯೆಲ್ಲೂ ಸಾವಯವ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನೇ ಬೆಳೆಯಲು ಮುಂದಾದರು.

ಅದು ಸುಮಾರು 80ರ ದಶಕ. ಆಗ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿ-ಅರಿವು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಾವಯವ ಬೆಳೆ ಮಾದರಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದವರೂ ಇದ್ದದ್ದು ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯಷ್ಟು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ. ಆಗ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ನಾಡೇ ಗುರುತಿಸುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾರಾಯಣರೆಡ್ಡಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದರು. ನಾಲ್ಕಾರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತಿದ್ದು, ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲೂ ಪರಿಣತಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಯಶಸ್ಸನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಿ ದೇಶಕ್ಕೇ ಮಾದರಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅಂಕಣಕಾರರೂ ಆಗಿದ್ದ ಅವರು, ಕನ್ನಡದಲ್ಲೂ ತಮ್ಮ ಕೃಷಿ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. 'ಪ್ರಜಾವಾಣಿ'ಯಲ್ಲಿನ ಅವರ ಪ್ರಶೋತ್ತರ ಅಂಕಣ ಅಪಾರ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಗಳಿಸಿತ್ತು. ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾಡಿನದ್ದಕ್ಕೂ ಭಾಷಣ-ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರು. ಹಲವು ಕೃಷಿಕರಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ನೀಡಿ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ತೇಜನ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿದೇಶ ಪ್ರವಾಸಗಳ ಮೂಲಕ ಕೃಷಿ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿ, ಒಬ್ಬ ಅಪರೂಪದ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಕ ಎಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಗಳಿಸಿದರು.

ತಮ್ಮ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನೆರೆಯ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪಾಳುಬಿದ್ದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಅಲ್ಲೂ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿ, ಉತ್ತಮ ಫಲ-ಫಸಲು ಪಡೆದರು. ಅಲ್ಲಿನ ಕೃಷಿಕರಿಗೂ ಮಾದರಿಯಾದರು. ಇವರ ಕೃಷಿ ಸಾಧನೆಗೆ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ, ನಾಡೋದ್ದೇಶ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವು ಪುರಸ್ಕಾರಗಳು ಸಂದಿವೆ.

ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ತಾಳ್ಮೆ ಅತೀ ಮುಖ್ಯ. ಸ್ವತಃ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಇಂದಲ್ಲ, ನಾಳೆ ಅದರಿಂದ ಫಲ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದವರು ರೈತರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಾಹ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಮೂಲಕ ರೈತರ ಬದುಕು ಸುಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಲು ಶ್ರಮಿಸಿದ ಅಪರೂಪದ ಕೃಷಿ ಸಾಧಕ ಎನಿಸಿಕೊಂಡರು. ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಕೃಷಿಯನ್ನೇ ಉಸಿರಾಗಿಸಿದ ಈ 'ಕೃಷಿ ಸಂತ' ಇನ್ನು ನೆನಪು ಮಾತ್ರ.